

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/185/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517216228
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7517216228.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému U. M., nar. XX.X.XXXX, E. XXX, o zaplatenie 377,48 eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu 13Csp/328/2017-74 zo 14.2.2018 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 246,22 € s úrokom 28 % ročne od 30.5.2015 do zaplatenia, z r u š u j e uznesenie v tejto časti a konanie zastavuje.
V prevyšujúcej časti zrušuje uznesenie a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením rozhodol, že konanie zastavuje, vracia žalobcovi súdny poplatok z návrhu vo výške 15,80 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému, po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia a žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2.V odôvodnení uznesenia o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 31.7.2017 domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil. Zistil, že Okresný súd Košice I. konaním sp.zn. 31K/7/2015 oddlžil žalovaného od pohľadávok, ktoré žalovanému vznikli k 29.5.2015 a ktoré zostali po zrušení konkurzu vyhláseného na jeho majetok v konaní o oddlžení neuspokojené, čím sa stávajú voči žalovanému nevymáhateľné. Citujúc znenie § 167e ods.1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, konanie zastavil. Nakoľko súd konanie zastavil, o trovách rozhodol v súlade s § 255 ods.2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca v celom rozsahu, ktoré odôvodnil nasledovne: s uvedenými argumentmi súdu prvej inštancie sa nestotožňuje a považuje napadnuté uznesenie za nesprávne lebo rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.] a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.]. V zmysle uznesenia Okresného súdu Košice I zverejneného 12.4.2017 v obchodnom vestníku bol žalovaný oddlžený od pohľadávok, ktoré mu vznikli ku dňu 29.5.2015 a ktoré zostali po zrušení konkurzu vyhláseného na jeho majetok a v konaní o oddlžení neuspokojené, čím sa stali voči žalovanému nevymáhateľné. Súd vôbec neodôvodnil, akým spôsobom posúdil, či žalovaná pohľadávka je pohľadávkou, od ktorej bol žalovaný oddlžený, uvedenou skutočnosťou sa vôbec nezaoberal. Vzhľadom „k tomu“, že má za to, že uznesenie nie je náležite odôvodnené, dáva do pozornosti konštantnú judikatúru vo vzťahu k náležitým a správne odôvodňovaným súdnym rozhodnutím. Napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 201/2010 z 9.11.2010 a citoval z neho. Má za to, že nie je možné považovať súdne rozhodnutie za dostatočne odôvodnené, jasné a určité, ak súd považuje uplatnenú pohľadávku za takú, od ktorej bol žalovaný oddlžený, avšak svoj názor súd nepodloží náležitou právnou argumentáciou a nepodloží riadne vykonaným dokazovaním. Má za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, a teda nemohol posúdiť vznik pohľadávky, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie/opravu v zmysle § 129 ods.1 CSP (jeho znenie

citoval). Z gramatického výkladu predmetného ustanovenia pritom vyplýva, že v prípadoch neúplných podaní súd obligatórne vyzve na doplnenie/opravu takéhoto podania. Súd nemá fakultatívnu možnosť uvedené vykonať podľa vlastného uváženia, ale zákon mu výslovne prikazuje pokúsiť sa odstrániť uvedené vady konania v § 129 CSP uvedeným postupom. Súd ho na doplnenie žaloby nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a jemu bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. Keďže súd „prvého stupňa“ rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, súd takýmto postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Ide o vady konania, vymedzené v § 365 ods.1 písm. b) CSP, ktoré sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky zaručuje okrem zákonov aj článok 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo na súdnu ochranu ako súčasť práva na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na rozhodnutie, ktorému predchádza faktická činnosť súdu v súlade so zákonom, a to konkrétne procesným predpisom, upravujúcim postup súdu, ktorým je Civilný sporový poriadok. Za porušenie tohto práva treba považovať aj rozhodnutie súdu vo veci samej bez úplného a určitého návrhu na začatie konania, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky, pretože takýmto rozhodnutím bolo žalobcovi v konaní odopreté právo na ochranu jeho oprávneného nároku, uplatneného návrhom na začatie konania. Vzhľadom na uvedené, dopĺňa argumentáciu nasledovne: Účastníci uzavreli 25.11.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte ako zmluvu uzatvorenú na diaľku - cez internetbanking (teda nie je fyzicky podpísaná), ktorou zriadil pre žalovaného limit povoleného prečerpania vo výške 100 € s úrokovou sadzbou variabilnou vo výške 19,9%. Zmluvu doručil v prílohe. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť (bod 8.5.2 a 8.5.3 VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní), výška aktuálneho limitu je uvedená, v tom ktorom výpise z účtu. Na základe zmluvy a VOP banka rozlišuje povolený debet (služba „povolené prečerpanie“) a nepovolený debet. Žalovaný mal poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,9% ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj VOP čl. 8. účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem (7) dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- eur (viď priložený Výpis z účtu). Ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudne účinnosť (VOP čl. 8.9. účinných ku dňu zníženia limitu na 0€). Žalovaný prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, čím porušoval zmluvu tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania, na základe uvedeného žalobca pristúpil k postupu v zmysle čl. 8.9 VOP a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- eur 1.2.2016 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0 € sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18) a bod 3.12 VOP účinných ku dňu zníženia limitu na 0€. Žalovaná suma 377,48 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Účet klienta je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto banka pred zatvorením účtu robí internú účtovnú transakciu (prevod), ktorou debetný zostatok na účte klienta prevedie na vnútorný účet banky - táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod - prevedenie dlhu klienta“ ide o internú transakciu banky, nie o transakciu zo strany klienta, t.j. najmä neznamená úhradu dlžnej sumy zo strany klienta. Pohľadávka, ktorá vznikla až po oddžnení, t.j. od 30.5.2015 je vo výške 65,63 eur. Poplatky sú účtované na základe čl. VI. ods. 2 zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Výška poplatkov je uvedená v sadzobníku poplatkov a doručil sadzobníky

účinné od 30.5.2015 do zatvorenia účtu. Ak súd požaduje sadzobníky účinné v inej dobe, žiada žalobca, aby na ich doloženia bol vyzvaný s odkazom na zásadu hospodárnosti konania. Úroky Sadzba úroku 19,9% ročne je platná počas trvania povoleného prečerpania a vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní bod 1. a VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní bod 8.8. Sadzba úroku 28% ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12 (účinné ku dňu zníženia limitu na 0€) v spojení s Výveskou úrokových sadziieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s ustanoveniami zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch [§2 písm. f) a § 18]. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, podľa § 18 ods.1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadziieb v úrokovej výveske na web stránke. Má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadziieb na jeho webovom sídle a ich prístupnosťou v pobočkách banky je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Čo sa týka povinnosti podľa § 18 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia. Doručil VOP účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní, ku dňu zníženia limitu na 0€ a ku dňu zatvorenia účtu. Ďalej doručuje vývesku úrokových sadziieb od 30.5.2015 do zatvorenia účtu. Ak súd požaduje vývesky účinné v inej dobe, žiada žalobca, aby na ich doloženia bol vyzvaný s odkazom na zásadu hospodárnosti konania. „Žalovaný“ má teda za to, že uplatnená pohľadávka v časti o zaplatenie sumy 65,63€ s úrokom 28% ročne od 30.5.2015 do zaplatenia nie je pohľadávkou, od ktorej bol žalovaný oddĺžený a v danej časti nemalo byť konanie zastavené. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods.1 písm. h) Civilného sporového poriadku - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhol, aby: súd „prvého stupňa“ v súlade s § 376 CSP uznesenie zrušil a odvolaniu tak v celom rozsahu vyhovel alebo aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a zároveň mu priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov. Vzhľadom na vyššie uvedené zoberal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 311,85 € s prísl. a žiada, aby súd rozhodol nasledovne: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 65,63 eur, spolu s úrokom vo výške 28 % p.a. zo sumy 65,63 eur od 30.5.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu F vedený v P. banke F., a.s.

4.K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že zaplatenie sumy vo výške 65,63 eur, ktorú požaduje Prima banka Slovensko, a.s v celom rozsahu neuznáva, keďže svoje dlhy riešil formou osobného bankrotu spisová značka:31K/7/2015. Keďže zmluva o povolenom prečerpania v Prima banke bola uzatvorená 25.11.2014 a konkurz sa vyhlásil 12.3 2015, banka si prihlásila pohľadávky v konkurze a následne bola uspokojená sumou, ktorú určil súd. Odmieťa v celom rozsahu zaplatiť sumu 65,63 eur, pretože dlh vznikol pred vyhlásením konkurzu. Všetko sa nachádza v obchodnom vestníku a priložil rozhodnutie súdu o oddĺžení z 12.4.2017.

5.Podľa § 370 ods.1 CSP k je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

6.Podľa § 370 ods.2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

7.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem), vychádzajúc z cit. ust., konanie v späťvzatej časti zastavil a v prevyšujúcej časti o zaplatenie 65,63 eur, spolu s úrokom vo výške 28 % p.a. zo sumy 65,63 eur od 30.5.2015 do zaplatenia a trovami konania zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) uznesenia, ani na jeho zmenu (§ 388 CSP), preto ho, podľa § 389 ods.1 CSP zrušil, lebo zistil, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods.1 písm. b) v spojení s § 389 ods.1 písm. b) CSP, lebo strane sporu sa neprávny procesným postupom súdu znemožnili jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, preto podľa § 391 ods.1 CSP v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8.Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu,

znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

9. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Podľa § 234 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

12. Podľa § 236 CSP v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, o. i., stručné odôvodnenie.

13. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej mozgnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

13. V tejto súvislosti dal do pozornosti právny názor opakovane vyjadrený tak v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ako aj v rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého „Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.“ (nález Ústavného súdu III ÚS 469/2014, rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva, Georgidias v. Grécko z 29. 5. 1997, Recueil III/1997, m. m. pozri tiež rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko z 9. 12. 1994, Annuaire, č. 303B).

14. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

15. V konaní došlo k takej vade, ktorá mala vplyv na správnosť rozhodnutia a možno uzavrieť, že žalobcom uplatnený odvolací dôvod je daný a z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti sa odvolací súd nezaoberal ostatnými odvolacími dôvodmi.

16.Podľa § 167e ods.1 ZKR ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

17.Podľa § 206f ods.4 ZKR ak súd vyhlásil konkurz podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017 a po zrušení konkurzu sú dôvody, aby súd dlžníkovi oddĺženie povolil a doposiaľ o povolení oddĺženia nerozhodol, súd rozhodne o oddĺžení dlžníka, ak zistí, že dlžník počas konkurzného konania riadne plnil svoje povinnosti ustanovené týmto zákonom; ustanovenia § 166f a 166g sa v takom prípade použijú primerane.

18.Z obsahu spisu a podaného odvolania je zrejmé, že žaloba bola podaná 31.7.2017 a uznesením o oddĺžení dlžníka bolo rozhodnuté 4.4.2017, čiže v čase rozhodovania súdu 14.2.2018 konkurzné konanie vedené proti žalovanému bolo skončené.

19.Predmetom konania je zaplatenie sumy 377,48 eur, ktorá vznikla počas trvania zmluvného vzťahu medzi stranami sporu na základe zmluvy č. 7293927003 z 24.3.2014 tak, že žalovaný sa na zriadenom účte dostal do nepovoleného prečerpania. Na žalovaného bol uznesením z 21.5.2015 pod č. k. 31K/7/2015 vyhlásený konkurz, v ktorom bolo uznesením zo 4.4.2017 rozhodnuté, že sa dlžník oddĺžuje od pohľadávok, ktoré dlžníkovi vznikli k 29.5.2015 a ktoré zostali po zrušení konkurzu vyhláseného na jeho majetok a v konaní o oddĺžení neuspokojené, čím sa stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné.

20.V odvolaní žalobca namieta, že dlh 65,63 eur vznikol neskôr, teda zrejme po 29.5.2015. S prihliadnutím na skutočnosť, že súd neskúmal, či celá, žalobou uplatnená suma vznikla pred 21.5.2015, bude jeho povinnosťou po vrátení veci preskúmať kedy a na základe akých skutočností tento dlh vznikol. Ak zistí, že táto pohľadávka vznikla po 21.5.2015, nemožno na ňu prihliadať, že bola v konkurznom konaní uspokojovaná, a že sa stala nevymáhateľnou. V prípade, že ide o pohľadávku, ktorá vznikla z dôvodu vedenia účtu, bude povinný preskúmať jej dôvodnosť, či žalobca musel viesť účet žalovaného napr. z toho dôvodu, že boli na neho prijímané platby spojené s vedným konkurzom. Až následne bude môcť o tejto sume a príslušenstve rozhodnúť.

21.Podľa § 396 ods.3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

22.V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania.

23.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.